

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus quantam clementiam & misericordiam exhibuerit suis inimicis &
crucifixoribus. Concio XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

ARGVMENTVM.

Qui clementissimus, potentissimus & beneficentissimus est, erga etiam ingratos, qui ignoscens ac benefaciens nemini impropert, hic pro suis etiam collatis beneficijs non solum ingratitude, verum etiam contumeliam exprobrationemque calumniosam sustinet.

*IESVS QVANTAM CLEMENTIAM ET
misericordiam exhibuerit suis inimicis & crucifixoribus.
Concio XXV.*

DE Christi clementia, potentia ac beneficentia minus est, quicquid dicitur, quam dici potest. De hoc enim omnibus compertum est, pro-
nere, nam singulariter velle explicare, quid misericordiarum Dñi tibi
quid ibi erogauerit, infinitam esset rem aggredi. Hic dicendum est tamen
pro prima huius argumenti parte, quid in cruce fecerit, quomodo clementer
inter crucifigentium manus neque contineret, neque abscondere potuit. No-
dum pro crucifixoribus suis orat patrem, dicens: *Pater ignosce illis, quia nesciunt*
quid faciunt: quid aliud nobis ostendit, quam infinitam, immensam, in-
tamque clementiam suam, non solum erga hos suos persecutores, verum etiam
nos etiam omnes? In his namque verbis nobis fiduciam tribuit, quam si
pro nobis oret aduocatus nunc ante Deum patrem, & mediator constitutus
quando in terris ipse adhuc infirmitatem & dolores sustinens, tam potenter
pro inimicis & crucifixoribus suis orauit. Oravit itaque pro crucifixoribus
ac si diceret: Clementissime pater tamen in cruce ab hominibus suspectus
accuserique tanquam is qui & te & imperatorem terrenum blasphemauerit
tu scis tamen quod mediatorem & reconciliatorem me, quomodo constitutus
sti, ita me tibi offero, *Ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt*. Cur hæc verba
xii, nisi ut agnosceremus quam sedulo quam clementerque pro filijs & electis
oret, quam tam misericorditer pro tortoribus orauit?

Iterum clementiam ostendit benignissimam, quando latroni ut
memor esset oranti, quando in regnum venerit suum dixit. *Hodie mor-
eris in paradiso*. Hic enim latro fide illuminatus, oculis internis fide plus in-
lexit, quam oculis vidit. Ideoque Christum in eadem sibi tam ignominiosa
pœna coherentem inuocauit. Quasi diceret: Quamuis in pœna nobis firmis
atque in scelere (salua tua innocentia reuerentia) habearis æqualis, propter
enim inter nos medius suspensus es: tamen haudquaquam te sceleratum
credo, sed Dei filium, quem sol, luna, aliaque cœli lumina quæ mortem
tuam lugent, testantur. Huius autem rationem quoque aliam video, quo-
niam illis te deridentibus ac blasphemantibus, tu oras pro eis & exteras
& c.

Clementia
saluatoris
quam sit
immensa.
Luca. 13.

Oratio
Christi pro
crucifixori-
bus quid
nobis insi-
nuet.

Luca 13.

Ibidem.
Latro vnde
Christum
agnouit.

& excusas eos. Non potest hæc virtus in esse homini scelerato, neque tanta patientia nisi in homine inueniri sancto. Nolunt quidem tui æmuli, vt Iudæorum scribaris rex, quando etiam tam calumniose interim tibi improperant regium nomen. Sed ego aduerto veri regis hæc esse indicia, mori Innocentiæ regiæque virtutis indicia in Christi quæ excusare. Hæc sunt innocentia regiæque virtutis indicia. Quapropter rogo, *memento mei dum veneris in regnum tuum.* Verum quid illi respondit Dominus? Nihil crudele, nihil durum, nihil denique minatur, sed sinum illi expandit misericordiæ: *Amen, inquit, dico tibi quia hodie mecum eris in paradiso.* Magna est fides tua, & eos qui tribus prædicationem meam annis audierunt, superas. Me enim confiteris, qui ante me nunquam nouisti, & nunc confiteris, quando amici mei dereliquerunt me, quando armatus quoque in mei persecutionem est vniversus mundus. Propterea dico tibi, non post multos annos, sed *hodie mecum eris in paradiso.* Vtilius tibi erit mecum fuisse in pœnis, quam si in throno iuxta Cæsarem sedisses imperiali. Nam quomodo tu fide singulari audes me confiteri & prædicare, ita ego præmio te donabo præ alijs etiam excellentiori. Primus enim omnium eris meorum electorum, qui post mortem non videat inferni captiuitatem: præcedam enim te, & signo crucis meæ protegam te, vt nullum sentias impedimentum, sed liber e-
 uoles ad me in meum paradysum. Quis digne huius cordis pietatem, quis clementiam benignissimi redemptoris nostri satis prædicet? Verum nondum omnia pietatis eius studia recensui. Nam quantæ fuit pietatis, quod matrem quoque videns in amaritudine animæ suæ, atque in dolore plusquam mortifero sibi astantem, ipse quoque cruciatu & doloribus plenus, non tamen dolore villo potuit in obliuionem matris cor eius nobilissimum induci, vt in extremo vitæ suæ non haberet curam matris. Nam omnium aliorum membrorum velut impotens, ea quæ libera potuit mouere, in eiusdem impendit obsequium. Oculis namque inspexit, corde ei compassus est, lingua commendauit. Hæc enim sola habuit libera. Dixit enim eam videns sub cruce stantem: *Mulier ecce filius tuus.* Deinde dicit, quem diligebat, *discipulo:* *Ecce mater tua,* clementiam benignissimi cordis sui commonstrans, quantum sibi videlicet curæ foret, ne mater sua omni orbata solatio viueret. Qui igitur clementissimus & beneficentissimus est, quod etiam iam iam in cruce moriturus monstrat, beneficiorum suorum calumniam sustinet & exprobrationem.

Innocentiæ
regiæque
virtutis
indicia in
Christo quæ

Luca 23-

Ibidem.

Fides la-
tronis ma-
gna.

Latroni
privilegium
singulare
datum quid.

Pietas Iesu
erga ma-
trem quanta.

Ioan. 19-

IESV UT OMNIS POTENTIA. CLEMENTIA,
beneficentia fidelitatis, sua illi in cruce pendenti
exprobratur.

Impijssimi Iudæi, Pontifices, Pharisei, Scribæ & Seniores, quomodo alijs sic infirmis in extremis constitutis, vt boni ad consolandos confortandosque eos conueniant amici, conuenerunt ad crucem, ad deridendum impropriumque Christo omnem fidelitatem, clementiamque ac beneficentiam. Nam primò eidem exprobrauerunt potentiam fictam, iactatam, *Partis alterius Argu-
menti explicatio.
Potentiæ Christi exprobratio.*

ff 3

atque